

Zaļe-Nieks

Zaļenieku 3x3 nometnes avīze ● 2008.gads ● Pirmdienā ● 14.

Zaļenieki
2008

Precizēsim terminus - kas ir kas

Visu Zaļenieku 3x3 nometnes laiku ar vārdu "skola" tiek domāta Zaļenieku 3x3 pamatskola - Zaļenieku Izglītības centrs.

Savukārt ar vārdu "pils" jāsaprot Zaļenieku arodvidusskola: vieta, kur reģistrējami nometnei un kur notika tās atklāšana.

Apskatiet plakātu izstādi!

Skolas trešā stāva foajē apskatāma Animācijas ievirzes vadītāju Jāņa Sausniša un Daces Liepas izstāde "Plakātu kokteiļi".

Šovakar - Zaļenieku inteliģentās meičas

Šovakar plkst. 21.30 kultūras nama 2. stāvā Zaļenieku amatiereteātra izrāde Rutku tēvs „Inteliģentās meičas”. Režisore Lūcija Ņefedova.

Desmit minūtes ar helikopteru

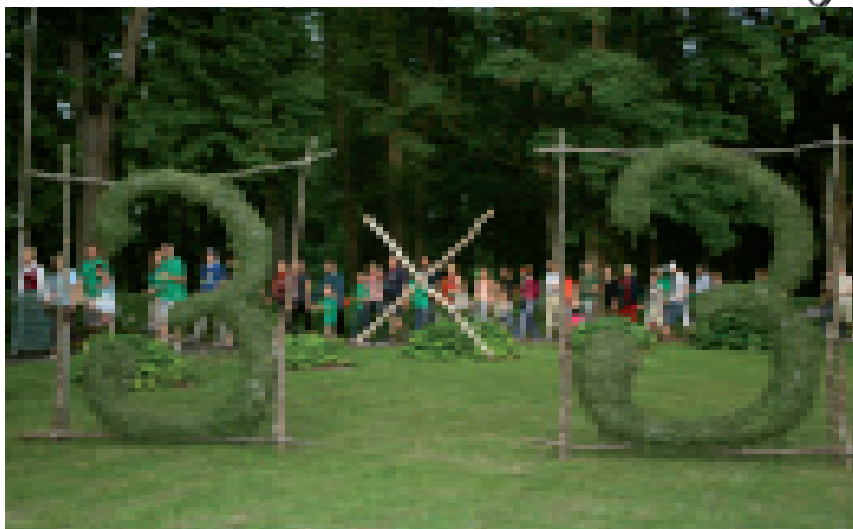
Ceturtdien ekskursiju laikā Tērvetē plkst. 15.30-18.00 būs iespējams 10 minūšu lidojums ar helikopteru. Varēs lidot divos maršrutos: virs Tērvetes vai Tērvete - Zaļenieki. Iespējams fotografēt.

Iepriekš jāpiesakās un jāsamaksā Informācijas centrā līdz trešdienas pusdienlaikam. Helikopterā ir 3 pasažieru vietas. Cena vienam cilvēkam – 25 latī.

Risina jautājumu par rīta kafiju

Pašlaik nometnes vadība domā, kā sakārtot kafejnīcas darbu, lai nometnes dalībnieki kafiju varētu iegādāties arī rītos.

Kafejnīcā nopērkamas vairāku veidu smalkmaizītes, saldējums, rieksti, čipsi, dzērieni, ir arī ķirši. Nopērkams divu veidu alus - "Tērvetes" un "Tērvetes Senču", bet nav bezalkoholiskā alus. Nemaz. Ļoti gribas vismaz ūdeni ar alus garšu...

Nelīst, lietus! Nelīst, lietus!

Pirmā diennakts nometnē aizvadīta, ielāgojot, pārbaudot un apspriežot nometnes atklāšanas runās dzirdēto.

Latvijas 3x3 padomes priekšsēdēi Inesei Krūmiņai nācās runāt par divām, jo 3x3 kustības māmuļas Līgas Rupertes atklāšanas pasākumā nebija. "Mēs darām to, ko mēs nevaram nedarīt. Mēs esam sīsti, trāpīti, inficēti ar to, kas mums staro acīs," teica Inese, atgādinādama, ka latviskā 3x3 kustība iet plašumā. "Mēs esam visur, un visur mēs dziedam," tā Inese, vēlēdama šonedēļ dzīvot dabā, dzīvot dabiski un sadzīvot dabiski.

Sveicienu no Austrālijas nometnes dalībniekiem nesa Austrālijas 3x3 padomes priekšsēdē Anita Andersone. Tur pašlaik esot pavēsa ziema - tā ap divpadsmit grādiem. Novēlot saucību, spēku un labu sadzīvi, Anita atzinās, ka arī viņa pati vēlas sasmelties emocijas Zaļenieku kuplajā 3x3, jo Austrālijā uz nometni parasti pulcējas apmēram 100 cilvēki.

"Zaļenieki atrodas Zemgales sirdī, un šī vieta jau sen bija pelnījusi, lai te notiek 3x3 nometne, un jūs katrs esat atraduši savu ceļu, kā tajā nokļūt," atzina nometnes vadītājs Andris Tomašūns. Uzsvērdams, ka zaļā dzīve ir saistīta ar dzīvību, nometnes vadītājs atgādināja, ka mēs katrs esam atbildīgi par to, lai saglabātu savu senču piemiņu. Vēl vecākiem tika piekodināts nelutināt savus bērnus un stingri pastāvēt

pie sava: nakts dzīve nav grūta darbošanās.

Nometnes atklāšanā tās vadītāja Andra solītais, ka lietūs ir sarunāts pa nakti, izrādījās taisnība. Nakti tiešām lija. Bet atklāšanā izteiktais lūgums "Nelīst, lietūs! Nelīst, lietūs!" laikam gan bija paklusi dziedāts, jo ar "nakts slapināšanu" vien mākonim bija par maz. Tādēļ jāatceras nometnes vadītāja teiktais, ka nav nepiemērota laika - ir tikai nepiemērots apģērbs.

"Ja pagaidām vēl neiet zaļi, vainīgs esmu es," atklāšanā atzinās nometnes saimniecības daļas vadītājs Imants Dreiblats. Viņš vēlēja šonedēļ dzīvot zaļi, mēģinot te uz vietas zaļumu gan atstāt, bet aizbraukt mājās un TĀ stāstīt, kā mums te gāja, lai visi klausītāji paliek zaļi. Aiz skaudības.

Vēl atklāšanas runās divkārt uzsvēra, ka Zaļeniekos varēsim pārliecināties, cik maza ir Latvija, jo jāguļ būšot cieši. Pārbaudījāt? Tad sarūmējieties vēl ciešāk! Kā tur dzied: jauns ar jaunu tā gulēja - ūdens cauri netecēja. Un, ja tek, tad, iespējams, vecums ir daudz tuvāk nekā līdz šim domājis.

Lolita

Rīdinas

Ko dArīsim rīt?

Otrdiena, 15. jūlijs

7.00-8.00 Celšanās, rīta rosme – peldēšanās. *Izbraukšana uz peldēšanas no dienesta viesnīcas 7.00*

8.00-8.40 Brokastis

8.40-9.00 3x3 TV ziņas Kultūras nama 2. stāvā

9.00-10.00 Rīta lekcija Kultūras nama 2. stāvā – A/s. „Latvijas valsts meži” Zemgales mežsaimniecības vides speciāliste Sandra Galiņa. Jauniešupārunas Kultūras nama 1. stāvā. Bērni dodas uz bērnu dārzu. Bērniem (8-11 gadi) sporta un dabas nodarbības, pulcēšanās pils priekšā.

10.00-12.30 Rīta ievirzes

13.00-14.00 Pusdienas

14.00-16.00 Pēcpusdienas ievirzes

16.00-16.30 Atpūta

16.30-18.30 Pievakares ievirzes

18.30-19.30 Vakariņas

19.30-20.30 Piemiņas plāksnes atklāšana, Zemessargu ansambļa „Junda” koncerts pils priekšā. *Piemiņas plāksne veltīta pretošanās kustības dalībniekiem – 18 jauniešiem un viņu skolotājam Ziemelim, ko pēckara gados padomju vara arestēja un sodīja. Par sava tēva un šo jauniešu piemiņas saglabāšanu gādājis Modris Ziemelis, viņš arī piedalīsies pasākumā.*

20.30-21.00 Vakara dziesma, vakara pasacīņa

21.00 Humora vakars „Cīmos pie Ulda” Kultūras nama 2. stāvā

22.00 Nakts orientēšanās, starts pie pils

22.30- ... Danči, nikšana

Kur kas atrodas?

½ x ½ - Zaļenieku bērnu dārzā
Bēbišu skola - Zaļenieku bērnu dārzā
Jauniešu pārunas – Kultūras nama 1. stāvā

Redakcija – datormājā

Danči – Kultūras nama 2. stāvā

Ierakstu studija - pilī, 2. stāvā

Kafejnīca un nikšana – pilī, 1. stāvā

Informācijas centrs – pilī, 1. stāvā

Brokastis, pusdienas, vakariņas – skolā

Sevišķa tīrība - par maksu

Tiem, kam ir pavēsi un gribas pakarsēties vai arī netūrumi ar neparastajām metodēm nav nodabājami, var doties uz pirti. Tā „Kaupēna dzirnavās” Melnajā lejā no metnes dalībniekiem par maksu pieejama no otrdienas līdz piektdienai.

Jautājiet no metnes vadītājam Andrim!

Rīta lekcija

Optimistiskie Zaļenieki

Ja saka, ka latvieši mēdzot būt arī nīgri un neapmierināti ar dzīvi, tad par Zaļeniekos dzīvojošajiem to nevar teikt. Biežākais teikums, ko pirmdienas rīta referātā, stāstot par savu pagastu, teica pagasta priekšsēdētājs Ojārs Briedis, bija: „Mums viss ir. Grūtāk pateikt, kā mums nav.”

Ar ko tad lepojas Zaļenieki – pagasts, kurā ir 1700 iedzīvotāji, 12 000 hektāru aramzemes, 7 deputāti un 600 tūkstošus latu liels budžets?

Lepojas ar zaļiem labības tūrumiem un dzelteniem rapša laukiem. Ar spēcīgiem zemniekiem, kuriem neesot problēmu pārdot izaudzēto, jo rajonā esot pietiekami daudz uzņēmēju – ražotāju un uzpirceju. Vienīgi viņu tradicionālā kultūra – cukurbietes – Latvijai izrādījušās nevajadzīgas.

Lepojas ar skaistu dabu, ko Dieviņš šai vietai devis. Te ir savs parks un pils, divas upes un tepat līdzās Tērvete. Tūrisma maršruti un viesu mājas gan vēl tikai topot, taču pagulēt, paēst un atpūsties te varot labi.

Lepojas ar saviem cilvēkiem, kuru skaits pagastā nesarūkot, bet palielinoties. 80% iedzīvotāju ir latvieši. Uz Iriju esot aizbraukuši vien 5-6 jaunieši, kas pēc pusgada, gada atgriezušies mājās. Pagasts rūpējas par saviem iedzīvotājiem. Labākajiem skolēniem samaksā ekskursiju uz ārzemēm, ekskursijās ved arī savus 520 pensionārus. Vecajiem cilvēkiem, kas savus pēdējos mūža gadus negrib no sava pagasta doties projām, ir izveidojuši sociālo māju desmit cilvēkiem. Darbspēka trūkumu nejutot, vienīgi savu juristu pagastam vajadzētu.

Lepojas ar savām četrām izglītības iestādēm – pamatskolu, arodskolu, bērnu dārzu un neklāties skolu. Skolā

mācās 170 bērni, bērnu dārzā – 70.

Tāpat lepojas ar izremontēto bibliotēku, kurā ir 20 datori ar interneta pieslēgumu. Ar izremontēto kultūras namu un pagasta lepnumu – trīs ansambļiem, amatieru tēātri, kam ir profesionāla režisore Lūcija Nefedova, ar labiem deju kolektīviem, kuros dejojot, arī pats pagasta priekšsēdētājs piedalījies divos Dziesmusvētkos. Rudenī Zaļeniekos sāks darboties arī mūzikas un mākslas skolas filiāle.

Par ko Zaļenieki bažijas? Par novadu reformu, kas viņiem un vēl 14 pagastiem liekot iet kopējā „kolhozā”. Bažijas, vai izdosies realizēt iesāktā ūdenssaimniecības attīstības projektu, kam cer saņemt Eiropas naudu.

Par ko Zaļenieki sapņo? Par jaunu sporta zāli un peldbaseinu. Kā vēl viņiem trūkstot? Vienīgi baletstudijas. Bet arī tā būtu, ja kāds piedāvātu vadīt.

Rasma

Notikums

Nāciet ciemos pie Ulda Siliņa!

Uldis – aktieris, dramaturgs, žurnālists, TZO virsnieks - aicina uz HUMORA VAKARU

otrdien, pl. 21:00, Kultūras nama lielajā zālē.

Pedalās Janīna Kaijoga.

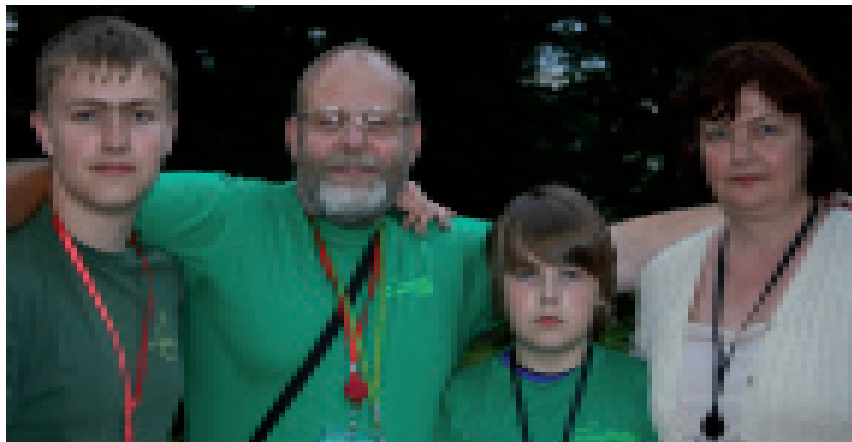
Tā būs grāmatas

KO NU, ANDRIEV, DZĒRĀJAM DZĒRĀJA VALODA

atklāšana Zaļeniekos.

Uldis, būdams no metnieks ir bagātu pieredzi, savu skatu uz dzīvi un asprātīgu valodu, atceroties darbu no metnes avīzē, apkopojis vienotā sējumā jautrus notikumus, pārpratumus, dažādas situācijas iz no metnes dzīves, papildinātas ar zīmējumiem un īsu informāciju par katru no 20 no metnēm, kurās viņš bijis, – no Višķiem līdz Laidzei. Šis darbs ir no metnes vēstures daļa un Ulda Siliņa dāvana 3x3 kustībai Latvijā.

3x3 mums svArīgA bērnu dēļ

Vecāki un bērni. Lielais Tomašūnu dēls Jānis atzīst, ka šogad viņš ļoti gaidījis nometni, jo pa īstam apzinājies, kādas vērtības vecāki viņiem kopš mazotnes ir rādījuši. Jaunākais dēls Juris gan godīgi atzīst, ka uz 3x3 nometni ir jābrauc, gribi vai negribi, jo ar tēva teikto pieņemts rēķināties.

Nometnes vadītājs ANDRISTOMAŠŪNS un viņasieva ĢERTRŪDE atzīst, ka 3x3 nometnukustībā viņiiesaistījušiesdēluJāņa un Jura dēļ.

Kā jūs iepazīnāties?

Ģertrūde: Mēssatikāmiesdarbā, Jelgavas 4. vidusskolā, abi bijām jaunie skolotāji. Amerikāņi saka: jūtu ķīmija. Iespējams, tā bija arī ar mums. Tiesa, mums bija un ir daudz kopīgu interešu, lai gan esam ļoti atšķirīgi. Pēc divu gadu draudzēšanās apprecējāmies un esam kopā jau 22 gadus.

Kā mājās sadalāt pienākumus?

Ģertrūde: Pēcdarba Jelgavas pirmsskolas izglītības iestādē „Pasaciņa”, kur strādāju par muzikālo audzinātāju, dodos mājās, kur mans pienākums ir rūpes par ģimeni – ēst gatavošana, drēbju mazgāšana, mājas kopšana, kurā man čakli palīdz abi dēli. Viņu pienākums ir palīdzēt iztīrīt māju, nopļaut mauriņu, apgriezt dzīvžogu. Sestdiena mūsu mājās ir lielā strādāšanas diena. Svētdien kopā piedalāmies pasākumos, ko Andris organizē Bērnu un jauniešu centrā „Junda”. Brīvajās svētdienās katrs var izvēlēties, ko viņš darīs. Dēli tiek audzināti patriotiski, jo vienmēr ir kopā ar mums valsts svētkos, piemiņas dienās.

Kāpēcuzņēmāties3x3organizēšanu,un ko jums dod dalība 3x3 kustībā?

Andris: Man tā ir jauna pieredze spēt noorganizēt pasākumu tik daudziem cilvēkiem, lai katrs no nometnes dalībniekiem atbilstoši savām interesēm atrastu sev nodarbošanos un iedzīvotos nometnē, sadraudzētos ar citiem. 3x3 nometnes sniedz emocionālu dopingu, jo šeit visi cilvēki cits pret citu izturas laipni un iejūtīgi.

Ģertrūde: Andrisbijanolēmis, ka viņšvēlas vadīt Jaunieku 3x3 nometni, un mēs visi katrs pēc savām spējām viņam palīdzam un atbalstām. Jānis gādāja par nometnes dalībnieku sarakstu, es viņam palīdzēju salīdzināt visas pieteikuma anketas. Bērni ļoti gaidīja šo nometni. Jau laikus viņi plānoja, kādas ievirzes apmeklēs, ko iemā-

cīsies, kādus draugus satiks. Es dažās 3x3 nometnēs esmu vadījusi floristikas ievirzi. Latviešiem ļoti patiek audzēt ziedus, un ziedu kārtošana ir māksla. Arī man kādreiz bija doma darīt to profesionāli, tomēr sapratu, ka esmu pedagogs, turklāt man ir vajadzīga stabilitāte un valsts garantijas.

Esmu mēģinājusi nikt, bet esmu izteikts rīta cilvēks, Andris savukārt – vakara cilvēks, tāpēc nicēju vidū mani redz reti.

Jānis: 3x3 nometnes ir izraušanās no ikdienas, jo vienu nedēļu mēs kopā dzīvojam pavisam citu dzīvi. Ievirzes dod iespēju interesanti pavadīt brīvo laiku un iemācīties jaunas lietas. Es šogad gaidu nīkšanu (droši vien arī dziedāšu) un gribu no rītiem braukt peldēties. Tētim patiek makšķerēt, bet mums ar brāli vēl nav pacietības gaidīt lomu. Un tajās vietās, kur mēs parasti makšķerējam, nav zivju.

Bērni būdami, mēs isti nespējam apzināties 3x3 nometnes būtību. Labi, ka vecāki mūs šeit iesaista, jo pusaudža vecumā ir jau citas intereses un manu vienaudžu - 15 - 16 gadu vecu zēnu - nometnē ir nedaudz, acimredzot viņiem latviskās lietas vairs neinteresē. Man 3x3 nometne dod pieredzi iesaistīties sabiedriskajā dzīvē.

Kurus svētkus ģimenē svinat?

Ģertrūde: Jāņus svinam manā dzimtajā vietā Līvānos, kur sapulcējas mani radi. Mūsu dēls Jānis nes vectēva – mana tēva - vārdu. Ziemassvētkus svinam Jelgavā kopā ar Andra mammu un māsu. Kopīgi iededzam svečītes eglītē, apmaināmies ar dāvanām un dziedam Ziemassvētku dziesmas.

Daiga

Ko tu zini pAr sAviem senčiem?

Agrita Krieviņa, Rīga:

-Par saviem senčiem zinu trijās paaudzēs. Prasu saviem vecākiem - Aivaram un Ērikai, lai viņi pastāsta man par mūsu dzimtu, lai es to varētu nodot tālāk saviem bērniem un mazbērniem.

Tēvamātei Vecsaulēbijalielasaimniecība „Kampas”, un vectēvs šajās mājās ienāca par iegātni.

Mana tēva ģimene bija izsūtījumā Sibīrijā, un tēvs savas atmiņas ir izstāstījis Okupācijas muzeja audio fondam. Tēvs visu mūžu ir strādājis būvniecībā un projektēšanas institūtā. Mamma beidza Daļamatniecības vidusskolu un strādāja par šuvēju.

Kārlis Rokpelnis, Skaņkalne:

-Mana mamma kopā ar manu dēlu Kārlī - junioru ir pētījuši un zīmējuši dzimtas ciltskoku ar fotogrāfijām.

Zinu pastāstīt par saviem vecvecākiem pa mātes līniju.

H a r i j s
Niedrīte bija mērnieks. Viņš bija karojis I Pasauleskarā un no Pēterburgas apkārtnes ar kājām pārnācis mājās. Natālija Niedrīte nākusi no lielas dzimtas. Viens no viņas brāļiem 1949. gadā Maskavā ieņēma augstu amatu, tāpēc dzimta paglābās no izsūtījuma uz Sibīriju. Mammu paņēma no skolas, aizveda līdz Valmierai, bet palaida atpakaļ mājās. Viens no vecmammās brāļiem bija kritis Brīvības cīņās.

Mamma ir beigusi Latvijas Universitātes Filoloģijas fakultāti. Tēvs ir kurzemnieks, pēc Ciravassmeža skolas absolvēšanas tika nosūtīts darbā uz Vidzemi, kur apprecējās un visu mūžu kopa mežu.

Daiga

Kurš būs zaglis šonakt?

3x3dančipirmajānometnesnaktsākās arllgasReiznieceslūgumumeitāmdoties puišu meklējumos, jo „3x3 dejojot latviešudančus, nevisarābu jaunomeiteņu deju. Divdesmit meitenēm nekādi danči nesanākšot”.

Tad nu meitas gāja lūkot, kur tad visi puiši ir. Dienā tā kā redzēti tika, arī vakariņas ēda. Izrādās - daļa bija aizrāvusies volejbola spēlē, un laimīgi, kā zināms, pulksteni neskatās, bet daži vienkārši nezināja, ka danči jau sākušies. Lai nu kā, drīz vien zālē iestājās dzimumlīdzsvars un visi uzsāka dančus. Puiši savu kavēšanos izpirka ar citīgu meitu izdancināšanu - mazās tika līdinātas pa gaisu, lielās vienkārši grieztas riņķī. Beigu beigās visi bija piekusuši, bet laimīgi. Arī citām dienām spēka vēl būs gana.

Pirmā danču nakts parasti ir grūta tiem, kas ko tādu redz pirmoreiz. Solī tādi citās vietās neredzēti, dažas dejas vispār šķiet nesaprotamas, daļa pat bīstamas. Lai nu kā, tāds attaisnojums, ka “es šito danci neprotu”, 3x3 neder, lai neietu kādu uzlūgt, kur nu vēl, lai atteiktu, ja kāds uzlūdz. Danči ir viena no lietām, kas nometnes laikā noteikti jāizmēģina.

Mairita

Arī dzied trīskārtīgi

Pirmā nikšana notika. Nikšanas telpa nodalīta atsevišķi no tidzniecības letes, tā kā jaunienācējam var izskatīties, ka alus te krīt no gaisa: pudeles uz galdiem ir, bet pārdevēju un letes nav.

Vakarnakt nikšanas telpā ne vien dzēra alu, bet arī dziedāja. Pie tam - vienubrīd vienlaikus skanēja pat trīs dziesmas: katram galdam sava. Dreiblatu Imants ar Kirmušku Jāni, sadziedājušies kā divi balodiši, skatīdams viens otram acis, dziedāja par māti, kamēr citi par Vecpiebalgu un citām labām lietām.

BetpēkšņieradusiesPļavuLīgapaģērēja, lai uzdzied viņas mīļāko dziesmu, un visi to uzreiz zināja: “Hei! Hei! Hei-hei-hei! Viss rīklē pārkaltis. Kaut jel būtu ielējis kāds no kausa sava!” Būtu dzērusi kumelišu tēju vai tepat liepziedus palasījusi!

Iepazīsties!

Izpētām ZAļenieku Apkārtni

Iepazīšanās laikā mums visiem tiek apsolītas gides, kas pastāstīs par ZAļenieku apkārtni un visu, kas interesēs. Ziņkārīgo pulciņš pamazs, bet ļoti apņēmīgs. Solīto meiteņu nav, bet gidu atrodam. Tiesa - ne meiteni, bet jaunu puisi, kurš gan pats sakās - ne pārāk labi zinot ZAļeniekus. Nekas! Vienai no mums ir ļoti laba minikarte, pēc kuras apkārtnē orientējamies lieliski, pat pārāk, jo gidam uz daudziem jautājumiem ir jātaisnojas, ka viņš nezinot. Piemēram, kartē diķis, dabā-ezers. Vietējo spēkiem tā iztīrīts, ka pat peldēties svešajiem neļauj - aizcūkošot.

Kas ir ZAļenieki - pilsēta, pilsētcietums, ciemats vai pagasta centrs -, arī neizpratām. Laikam tomēr pēdējais... Bet KĀDS centrs - trīs jaunās mājas (vienā no tām mēs ēdam) ir pats ZAļenieku centrs!!! Un šī ciema pati interesantākā pazīme - preti pagastmājai un kultūras namam... klajš lauks!!! (To gids pasniedz nu tik atraktīvi, ka saprotam - lieta nopietna un unikāla.)

Sporta laukumi futbolam, volejbolam, basketbolam - aiz kalniņa pa labi no

muižas. Pie pamatskolas arī ir laukumi ar diviem tikliem. Drikstot šo iespēju izmantot uz pilnu jaudu. (Bumba pie dežurantēm. Kāpēc - nejaucām. Laikam sporto.)

Kartē atzīmēta ozolu gatve. Gids pamet skatienu apkārtnē, norāda uz ozoliem, kas apstādīti gar ceļa malu - tā esot istā. Varbūt...

Kas par ciemu bez baznīcas! ZAļenieku baznīcu var redzēt, ja pēc ēšanas nostāsieties pie gājēju pārejas, kas atrodas preti skolai, paskatīsieties pa labi, tad pāri ceļa norādei „Tērvete 10 - Jelgava 22”, un aiz koku galotnēm - baznīca.

Veikali ir - gan pārtikas, gan saimniecības preču. Ir pasts un kafējnīca, kura gan nesatradā, jo visi darbinieki baro mūs. Tāpēc tik labi dzīvojam!

Iveta

Ieviržu vadītāju pašreklāma

Vakar ieviržu vadītāju pirmā sapulce sākās ar pamatīgu nometnes vadītāja svilpienu un vēlāku Ineses Krūmiņas atgādinājumu, cik ilgi iepazīšanās vakarā drikstrunāt: vientik, cik ilgi degsērkokciņš.

Cik nu tas vakarā tika ielāgots - redzējāt un dzirdējāt paši.

Pašreklāmas kampaņu sāka Ģimeņu semināra vadītājas Līga un Māra, kuru var atpazīt pēc ģipša aksesuāra rozā panteras krāsā.

Koka darbu ievirzes vadītājs atgādināja, ka ar koku mēs esam saistīti no dzimšanas līdz kapam: no šupuļa līdz koka mētelītim. Tomēr koka darbu ievirze ZAļenieku kokus neaiztikšot: tie palikšot uz vietas. Bet vai kokiem būs lapas - kas to lai zina, jo cepuru pišanas ievirzes vadītāja jau vakar piekodināja nolūkot kādus zemākus zarus materiāliem.

Interesanta solās būt alus darišanas ievirze - nedēļas nogalē medaļas būšot gatavs, un to ievērtēs arī redakcija.

Savukārt par savu konkurenti alus darišanas ievirzei uzmetusies Aspazija kā vīriešu atmodinātāja. Šiem vajagot 12 vīriešus. Nez vai izdosies sameklēt kādu vietējo vīru, jo bez vārda kartes tuvākajā apkārtnē manīti vienīgi divi kaķi.

Savdabīgu uzskates materiālu uz atklāšanu līdzī bija paņēmuši Bēbišu skolas vadītāji Dina un Reinis Cepļi. Istu bērnu. Šo uzskates materiālu, cik novērots, viņi ņem līdzī arī uz ēdienreizēm.

Uz uh! bija uzcirtusies Dabas mācības ievirzes vadītāja Anna Āze. Tur nu skaņas nevjadzēja, pietika ar bildi.

Pļavu ievirzes vadītāja atnāca ar zāļu pušķi un teicās ierādīt, kādas bagātības mēs minam kājām. Jāteic gan, ka šajā ievirzē stāstītais jā klausās uzmanīgi. Malnavākāds vīrs pa ausu galam dzirdējis, ka esot kāda zālīte, kas noderot kā viagra, bet isti neatcerējies, kāda tā izskatās: esot tāda parasta nezāle. Kamēr sieva dziesmu svētkos, šis visu biešu lauku izēdis tukšu no nezālēm. Tagad gaida, kad sieva atgriezīsies no ZAļeniekiem.

Lolita

Smalks, viegls, sijājošs, bet ļoti uzstājīgs lietussmainaplānus gleznošanas ievirzes dalībniekiem, jovienmēr pastāv alternatīva radošai izpaušmei.

Apmēram divi desmiti nometnieku jelgavnieces Ludmilas Grinbergas vadībā šonedēļ pieskarsies, veidos, komunicēs, sajūtīs, apzināsies savas attiecības ar mākslu.

Ludmila ir gleznotāja, kas studējusi Latvijas Mākslas akadēmijā pie tādiem korifejiem kā E. Ilters un B. Bērziņš. Būdam vienmēr gatava ļauties avantūrām un jaunajam, Ludmila piekritusi piedalīties nometnē un būt ievirzes vadītāja. Māksliniecei ir tuvas daudzveidīgas gleznošanas tehnikas un žanri un vismīļākā ir eļļas glezniecība. Martā Rīgā Sv. Pētera baznīcā bija skatāma gleznotājas personalizstāde „Mīlestības telpa”, kur skatītājus uzrunāja vairāk nekā 80 mākslas darbi – mīlestības enerģijas, spēka, gaismas, siltumu caurstrāvoti.

Gleznošanas ievirzes pirmā diena ir vairāk tāda „taustīšanās” diena, kad cits citu iepazīst un noskaidro katra vēlmes un vajadzības, jo Ludmilai nepatīk neko uzspiest. Tieši tāpēc nedēļas plāni netiek kalti akmeņi un katra diena nesīs ko jaunu un brīnumainu.

Kā neatkārojams tonis gleznā ir katra ievirznieka gaidas un cerības.

Zilga Santa: „Es gribētu uzgleznot vēl kādu akvareli, jo Lūznavā pirms diviem gadiem to pamēģināju, un rezultāts ļoti

Kad runā no sirds uz sirdi...

Apkārtējās pasaules troksnis un fantastiskā akustika ievirzēstelpā. Kibele artāfeles un mēlnā flomāstera ļoti neizdzēsamajām attiecībām, „Labrītā!” ir ārējais fons, kas tikai vēlreiz apliecina, ka miers, līdzsvarš katra iekšējā pasaulē, ar kurumēs varam viens ar otru padalīties.

Ģimeņu seminārs ir tā vieta un laiks, kur kopā ar ievirzes vadītājām Līgu Rupertu un Māru Tupesi dalībniekiem ir iespēja pašiem sev atbildēt uz trim būtiskajiem jautājumiem, no kuriem ir atkarīga liela daļa fiziskās un garīgās telpas, kurā katrs dzīvojam: „Kas es esmu? Parkoes stāvu un krītu? Kurpes eju?” Atbildes, kas aktualizē pašapziņu, pašcieņu un pašvērtējumu, vērtības un ideālus, mērķus un sapņus. Atbildes, kas veido pamatu ģimenei un savstarpējām attiecībām tajā. Tieši tāpat kā Rīga nekad nebūs gatava, tā ģimene pastāvīgi attīstās un veidojas, pamatojoties uz noteiktām likumsakarībām:

- ģimene ir sistēma: kas ietekmē vienu, ietekmē visu ģimeni;
- lomas ģimenē nav ieliekamas stingros, neelastīgos rāmjos, bet ir jābūt skaidrībai

priecēja.”

Kārlis Rokpelnis (vecākais): „Uzgleznošu kaut ko. Man jau patīk akvareļi. Tie ir tādi noskaņu darbi. Ir tik aizraujoši un grūti atrast toni, ko redzi, un dabūt to uz papīra, un, kad pabeigtu darbu ieliec rāmī, tie izskatās tik nopietni.”

Aina Strobe: „Gleznošana savā būtībā ir pašatklāsmes un iespēja uz sevi paskatīties no malas.”

Dace Jaunkalne – Kapustāne: „Pirmoreizi esmu nometnē, un man kopš bērnības ir bijusi interese par mākslu, neīstenoti sapņi saistās ar mācīšanos Rīgas Lietišķās mākslas vidusskolā, un šobrīd ir tā reize, kad atcerēties, pamēģināt, profesionāli sevi bagātināt mākslinieces vadībā.”

Zane Gāle: „Ļoti gribētos iet gleznot ārā uz lieliem molbertiem. Gleznošana man īsti nav padevusies, bet ir ļoti liela vēlētāšanās.”

Vents Lauva: „Man šī nometne ir pirmā un gleznošanas ievirzē vēlos atrast to, kur varu sevi izpaust radoši. Ikdienā ir ļoti praktiska un mākslinieciskā izpaušmes ir tas veids, kā atrast līdzsvaru.”

Daina Cielava: „Nekad neesmu to darījusi. Gribu pamēģināt. Tā ir vēl viena iespēja, kā atrast sevi.”

par to, ko viens no otra sagaidām;

• ģimenē varam viens otram uzticēties un būt īsti;

• katrs ģimenē jūtas novērtēts, pieņemts un mīlēts bez nosacījumiem;

• ja ģimene labi darbojas, tā ir vislabākais spēkavots pašcieņai, ja ģimene nedarbojas, tad - dziņnakmens kaklā.

Daudzās likumsakarības te nemaz nevar nosaukt. Katram Līgas un Māras ierosinātajam tematam ievirzes dalībnieki tiek mudināti atrast savā pieredzē kādu stāstu, ar kuru padalīties. Tā veidojas mijiedarbība, kas bagātina personisko pieredzi un „instrumentu klāstu” situācijām, kurām ir nepieciešams kāds risinājums. Un nekad nav par vēlu, lai uzdrīkstētos mainīties un pieņemt to neatkārtojamo, vienreizīgo, unikālo dāvanu, ko dod cilvēku savstarpējās attiecības, kad runā no sirds uz sirdi.

ZA

Spoki nAv joki

Animācijas ievirzes mērķis ir filma par spokiem, jo - kur pils, tur spoks.

Piebilde - spoki un to bērni (atvases) esot tik dažādi, ka var līdzināties pat kaķim, zaķim vai princesei - kas jau nu kuram labāk padodas uzzīmēt. Ievirzes vadītājas Daces Liepas pieredze liecina, ka sākuma vienotā ideja ne visiem beigās vairs liekas interesanta: jaunie brīvmākslinieki atzīst, piemēram, tikai mašīnu zīmēšanu.

Pirmajā dienā jāizdomā pamatsižets, jāvienojas par melodiju, kura pašiem jāiedzied un jāierunā. Idejas - vai nu dziesma par zaļo krūzi (spoku) vai par krauklīti (spociņu), kas sēž ozolā. To manīs laika gaitā, jo uzzīmētais divainis pat uzreiz nepasaka, kas viņš būs - galvenais varonis, otrā plāna loma, labais tēls vai ļaundaris -, tikai raugās no papīra. Nekas - pa gabaliņam no katra dalībnieka darba saliks kopā, un filma gatava savai pirmizrādei.

Toties rīt no rīta parkā cilvēkiem ar vājiem nerviem un maziem bērniem atrasties nevajadzētu, jo spoku būs daudz - viņi filmēsies. Esiet uzmanīgi, jo dažs var pat sēdēt kokā! Un nebūs svaigi - sniegs saule vai ledus -, jo spokiem der viss.

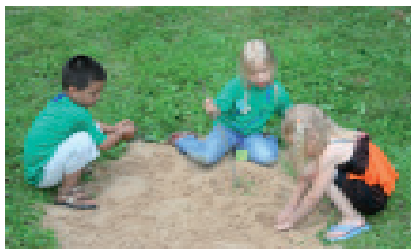
Runās latviski

Latvietes no Ukrainas, Krievijas, trīs māsīcas no Lietuvas, kāda latviešu meitene no Rīgas - viņas visas pie Gintars Leikartes un Elizabetes Leites ir ieradušās ar stāstu par valodu, tautu, vēsturi jeb stāstu par sevi uz latviešu valodas mācīšanās ievirzi. Jā, tāds ir stāsts par katru no mums, bez vēstures neiztikt. To var nosaukt par Latviešu Stāstu, jo jebkura runātāja ir spiesta skart vēsturi: izsūtīšanu, karu, zemes zaudēšanu kolektivizācijas rezultātā, pat aizklīšanu tūlumā 19. gs. beigās, kad K. Valdemārs piedāvāja latviešiem iegūt auglīgās Sibīrijas zemes. Iemesli ir tik dažādi, kā pēc latvieši nav Latvijā.

Bet runā latviski gandrīz visas ievirzes dalībnieces, toties vienīgajai, kura vēl to neprot, ātri tiek atrasta kontaktinformācija Sanktpēterburgā, lai varētu apgūt latviešu valodu arī pēc nometnes. Varbūt nedaudz nokaunināta, bet apņēmības pilna meitene no Magadānas ir gatava mācīties, jo lasīt latviski viņa prot pat ļoti labi.

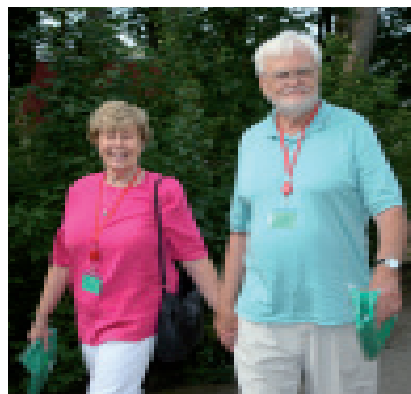
Mērķis visām - vienkārši būt kopā, lasīt latviski, runāt, uzziedāt, bet visvairāk griboties... kaut ko uzrakstīt latviski! Vai nav skaista vēlme?

Iveta

Piesakieties Smilšu bedru ievirzei!

Tie, kas nevar atrast sev pa prātam nodarbi ritam, pusdienām vai vakaram, var izvēlēties jaunāko – Smilšu bedru ievirzi. Tā darbojas nenoteiktā laikā, bet noteiktā vietā: visur, kur ir kaut spainis smilšu.

Līga un Arnolds kavējās. 3x3 kustības māmuļa Līga Ruperte atzīstas, ka šī bija pirmā nometnes atklāšana, kurā viņa nebija klāt. Bet viņa bijusi atprasījies nometnes vadītājam Andrim Tomašūnam. Rupertu neierašanās iemesls bija piedalīšanās krustabās. Tieši vakar notika Daces un Daiņa Ruņģu meitiņas Zīles-Māras krustības. Daces vecāki ir Solveiga un Zigis Mieziši no Toronto, bet Daiņa – Juris un Vita Ruņģi no Sidnejas. Kā jau tas krustabās pienākas, viesi cienāti ar balto ēdienu, lai mazajam balti zobi. Vēl Līga atgādina nupat Malnavas nometnē ielāgoto gudrību: krustabās viesiem jāstāv cieši blakus, lai bērnam tikpat cieši blakus augtu zobi.

Man tā lieta nepatīk, man tā lieta nepatīk. Vakar pusdienās ēdieni esot dalīti pēc ģimja, vidukļa apkārtmēriem vai kaut kā cita. Pirmā ēdienreize - un šitāda ļaužu šķirošana: citam deva rosolu, citam auksto zupu, citam kartupeļus, bet citam cāli tabakā, steiku, meža sēņu gardumiņu un zemeņu putas ar vaniļas mērci. Kāpēc man bija jāēd desmaize ar mannu un ķīseli? Iešu uz Latvisko virtuvi! Gan jau tur vienu maizes gabaliņu uz visiem vienādi sadalīs. Tpuuuuuu!

ZZ

Zaļais konkurss Ar trim noslēpumiem

Pirmajāasnātikaatklāti populārākie Zaļenieku tūrisma objekti. Saglabājot intrigu, vēlos Jums pavēstīt, ka par vienu no tiem - Zaļenieku Zaļās muižas parku - otrdien no plkst. 9:00 līdz plkst. 10:00 rītā referātā kultūras namazālē aizrautīgi un sirdsmīlestību pastāstīs A/S „Latvijas valsts meži” Zemgales mežsaimniecības videsspeciāliste Sandra Galiņa.

Lai vairotu prieku un interesi doties uz parku, iepazīt tā noslēpumus, apzināties vērtību un nozīmību, tiek izsludināts „Zaļais konkurss ar trim noslēpumiem”, kura rezultātus apkopos sestdien rīta ievirzes „Dabas mācība” laikā. Zaļenieku muižas parka karti varēs saņemt rīta referātā. Tā ir nepieciešama, lai izpildītu uzdevumus. Konkurssā var piedalīties ikviens. Tagad trīs noslēpumi.

1. noslēpums jeb „Atrodi 9 dižkokus”

Nosacījumi. Zaļenieku dabas parkā taku malās ar plāksnītēm atzīmēti 9 dižkoki un to izmēri. Te atrodama garākā egle Jelgavas rajonā, daudzgalvainā priede, muižas parku dižkoks, koks, kas sastopams tikai Latvijas rietumdaļā, introducēti koki un citi vietējie koki.

Uzdevums. Atzīmē atrasto koku nosaukumus pie aplīšiem kartē un pieraksti īpašas pazīmes brīvajā vietā uz kartes! Karti saglabā pie sevis līdz sestdienai!

2. noslēpums jeb „Draugu koks”

Nosacījumi. Izstaigā parku, apskati dižkokus taku malās un izvēlies, kuram kokam Tu piešķirti nomināciju „Draugu koks”!

Uzdevums. Atzīmē uz lapiņas savu „Draugu koku”, uzraksti, kāpēc izvēlēties šo koku par „Draugu koku”, un saglabā pie sevis līdz sestdienai!

3. noslēpums jeb „Jaunatklātais objekts”

Nosacījumi. Esi uzmanīgs vērotājs un pētnieks parkā un varbūt tieši Tu atradīsi vēl kādu kartē neatzīmētu (noslēpumaino) objektu (interesantu vai īpaši veidotu koku, akmeni, celmu...) taku malās.

Uzdevums. Atzīmē uz kartes savu atklājumu, nosauc to vārdā un uzraksti uz atsevišķas lapiņas, kāpēc izvēlēties tieši šo objektu!

Novēlot veiksmi, tiek apsoliots, ka “jauni puiši veci nekļūs, to kociņu meklēdam”.

Atbildes līdz piektdienai nesiet uz redakciju!

ZA

Aicinājums

Meklē padomdevēju Londonas lietās

Rīdzinieci Lāsei Juskai nākamnedēļ pirmoreiz jādodas uz Londonu, tādēļ Lāse meklē kādu nometnes dalinieku, kas varētu viņai pastāstīt par dzīvi Londonā - transportu un citiem sadzīviskiem jautājumiem. Ja vari palīdzēt, zvani Lāsei 28765344.

Apsveikums

“Redzi, latvieti, kāda zaļa lapa, bišu pilns un balts, balts āboliņš? Ko tev teica kādreiz tēvs pie kapa, kamēr nebija vēl aprakts viņš? Ņem jau vienmēr, plēš un sākas ķilda, vienmēr grib par acīm ādu maut. Zeme, latviet, jāaizpilda, citādi tur nezāle sāk augt!” Tā teicis Imants Ziedonis.

Mīļie, aizpildiet un piepildiet šo nedēļu zaļi un pilnskanīgi! Lai Jums veicas! **Ārija Stūrniece-Liepiņa**

No redakcijas

Pieņemam nometnes dalībnieku vēlmes

Mēs tikpat labi kā citi, kas bija klāt nometnes atklāšanā, dzirdējām, kā Zaļenieku pagasta priekšsēdētājs Ojārs Briedis atzinās, ka, atklāti runājot, viņš ir ļoti priecīgs, ka 3x3 nometne notiek Zaļeniekos. Viņš skaidrā latvju mēlē teica: “Mēs darīsim visu, ko jūs vēlēsitiet! Visu!”

Redakcija uzņemas vidutāja lomu un pieņem nometnes dalībnieku vēlmes. Ja vajadzēs, izveidosim speciālu vēlmju

reģistru un stingri kontrolēsim, vai, kad un kā tās tiks piepildītas. Tā vis nebūs, ka solis vien! Būs arī jādara. Gaidām jūsu vēlmes!!!

Redakcija atrodas starp kopmītnēm un pili baltā mājā ar sarkanu jumtu. Zaļums jāpiedomā.

**Redakcijas tālrunis:
Lolita 26569971**